

Instanța de fond: L. Holevițaia
Instanța de apel: Iu. Cimpoi, A. Danilov I. Secrieru Ion

ÎNCHEIERE

22 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului,
Judecători

Svetlana Filincova,
Iurie Bejenaru, Maria Ghervas

Soluționând cererea de suspendare examinării admisibilității a recursului declarat de către Gîrbu Nicolae,

În cadrul cauzei civile intentate la cererea de chemare în judecată depusă de Gîrbu Nicolae către Inspectoratul Ecologic de Stat, cu privire la anularea ordinelor de sancționare, restabilire în funcția anterior deținută, încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu și recuperarea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 aprilie 2017, prin care a fost admisă cererea de apel depusă de Inspectoratul Ecologic de Stat, casată hotărârea Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău din 26 decembrie 2016 și pronunțată o nouă hotărâre prin care acțiunea reclamantului a fost respinsă,

c o n s t a t ă :

La 22 septembrie 2014, reclamantul Nicolae Gîrbu s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Ecologic de Stat prin care a solicitat: anularea ordinului nr.263-c din 24 iunie 2014, conform căruia reclamantului i s-a aplicat sancțiunea disciplinară - mustrare aspră; anularea ordinului nr.264-p din 24 iunie 2014, conform căruia reclamantul a fost destituit din funcția publică de auditor intern, Serviciul audit intern, aparatul central al Inspectoratului Ecologic de Stat; achitarea salariului pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă în sumă de 3870 lei pentru fiecare lună; încasarea prejudiciului moral în sumă de 50 000 lei.

Prin cererea din 26 decembrie 2016, reclamantul și-a concretizat cerințele acțiunii, solicitând încasarea din contul Inspectoratului Ecologic de Stat în folosul lui Nicolae Gîrbu a unei plăți obligatorii în calitate de despăgubire pentru întreaga perioadă de absență forțată de la serviciu din 25 iunie 2014 pînă la 16 decembrie 2016 inclusiv, în sumă de 119333,28 lei; încasarea din contul Inspectoratului Ecologic de Stat în folosul lui Nicolae Gîrbu a cheltuielilor de judecată la judecarea prezentei cauze, legată de asistența juridică acordată de avocatul Gafton Vasile, conform bonului de plată seria DX nr. 400798 din 16.02.2015 în sumă de

5000 lei.

În motivarea acțiunii a indicat că, potrivit ordinului nr. 1122-P din 24 decembrie 2012, emis de către Șeful Inspectoratului Ecologic de Stat a fost angajat în funcția de auditor intern, Serviciul audit intern, aparatul central al Inspectoratului Ecologic de Stat.

A notat că, din momentul angajării și pînă la 12 iunie 2014 conducerea Inspectoratului Ecologic de Stat nu a avut obiecții referitor la calitatea exercitării de către el a obligațiilor de serviciu stabilite conform fișei de post.

A relevat că, la 24 iunie 2014 conform ordinului nr.263-c i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară mustrare aspră din motivul că el ar fi manifestat eficiență de muncă scăzută, reieșind din sarcinile și aportul personal adus la realizarea obiectivelor trasate serviciului audit intern, precum și pentru încălcarea programului de muncă, inclusiv absența sau întârzierea nemotivată la serviciu ori plecarea înainte de termenul stabilit de program, admisă în mod repetat, neglijență și/sau tergiversarea în mod repetat a îndeplinirii sarcinilor; acțiuni care aduc atingere prestigiului autorității publice, încălcarea normelor de conduită a funcționarului public, încălcarea prevederilor referitoare la obligații, conflict de interese, alte fapte considerate ca abateri disciplinare.

Reclamantul a mai indicat, la 24 iunie 2014 conform ordinului nr. 264-p, a fost destituit din funcția publică de auditor intern, Serviciul audit intern, aparatul central al Inspectoratului Ecologic de Stat pe motiv că ar fi absentat nemotivat de la serviciu timp de 4 ore consecutive pe parcursul zilelor lucrătoare de 17 octombrie 2013 și 22 ianuarie 2014.

În viziunea reclamantului după cum rezultă din Fișa de evaluare a funcționarului public de execuție, pentru perioada 01.01.2013-31.12.2013 activitatea sa a fost evaluată cu calificativul "Bine", menționându-se faptul că pe parcursul anului 2013, el a demonstrat un nivel înalt de experiență de muncă, cunoștințe și abilități profesionale bune. Atunci cum afirmațiile indicate în ordinul de sancționare disciplinară nr.263-c din 24 iunie 2014 coroborează cu ordinele Inspectoratului Ecologic de Stat: nr.103 din 17.07.2013 „Cu privire la modificarea componenței Comisiei de disciplină”, prin care a fost desemnat în calitate de membru al Comisiei de disciplină a IES; nr.129 din 15 octombrie 2013 potrivit căruia pentru munca conștiincioasă și ireproșabilă în domeniul protecției mediului înconjurător i-a fost acordată insigna de merit a Inspectoratului Ecologic de Stat; nr. 66-p din 20 martie 2014 „Cu privire la modificarea raportului de serviciu, prin care i-a fost încredințată asigurarea interimatului funcției temporar vacante de Șef Direcția Inspecția ecologică Drochia, pe o perioadă determinată de o lună, începând cu 24 martie 2014 până la 24 aprilie 2014.

La fel, a indicat reclamantul și existența ordinelor IES de stimulare; nr.21-p din 10.01.2013, nr. 64-p din 24.04.2013, nr.105-p din 28.02.2013, nr.497-c din nr.582-c din 10.12.2013, nr.21-c din 28.01.2014, nr.109-c din 31.03.2014, prin care i-au fost acordate premii bănești.

Gîrbu Nicolae a afirmat că, indicarea în ordinul IES nr.263-c din 24 iunie

2014 la pretinsele încălcări de ordin general, precum că el ar fi încălcat prevederile normelor art. 22 și art. 57 din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public stârnește doar nedumerire și neclarități în ceea ce ar însemna atentatul făcut de el asupra sfintelor principii de loialitate, profesionalism, imparțialitate, conflict de interese, etc..

Cea mai severă învinuire care i-a fost incriminată o constituie încălcarea sistematică de către el a programului de muncă. Această învinuire se bazează pe informația extrasă din baza de date automatizată a evidenței programului de muncă al IES.

În procesul-verbal nr. 11 al Ședinței Comisiei de disciplină a IES din 12 iunie 2014 se face referință la unele încălcări a programului de muncă pe care le-ar fi comis în perioada 12.09.2013- 22.01.2014. Adică se face referință la o perioadă de 5 - 9 luni anterioară emiterii ordinelor. Reclamantul este în imposibilitate de a da lămuriri pe unele evenimente produse în perioada imputată lui, deoarece s-a scurs mult timp. Categoriec nu recunoaște lipsa de la serviciu timp de 4 ore consecutive pe parcursul zilelor lucrătoare de 17 octombrie 2013 și 22 ianuarie 2014. Anumite absențe ale sale în timpul programului de lucru din biroul de serviciu se explică prin executarea unor funcții de serviciu în afara incintei Inspectoratului.

A mai indicat că, după cum rezultă din ordinul nr. 263-c din 24 iunie 2014, acesta a fost adoptat urmare a examinării în cadrul ședinței Comisiei de disciplină a IES a faptelor constatate ca abateri disciplinare în procesul de anchetă de serviciu. În procesul - verbal nr. 11 al Comisiei de disciplină din 12 iunie 2014 se face referire la o serie de încălcări comise de el, inclusiv și absența nemotivată de la serviciu timp de 4 ore consecutiv pe parcursul zilelor de 17 octombrie 2013 și 22 ianuarie 2014. Prin urmare, din cele expuse mai sus rezultă că pentru absența nemotivată de la serviciu timp de 4 ore consecutiv pe parcursul zilelor de 17 octombrie 2013 și 22 ianuarie 2014 reclamantul a fost pedepsit prin ordinul nr. 263-c cu mustrare aspră. Pentru aceleași încălcări, în aceeași zi el a fost pedepsit repetat cu destituire din funcția publică prin ordinul nr. 264 - p din 24 iunie 2014.

Reclamantul a considerat că, atât mustrarea aspră, aplicată conform ordinului nr. 263-c din 24 iunie 2014, cât și destituirea din funcție aplicată conform ordinului nr. 264-p din 24 iunie 2014, constituie sancțiuni disciplinare, iar ele în virtutea prevederilor art. 59 alin.3 din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public și normei art. 209 alin. (1) Codul muncii, puteau fi aplicate în termen de cel mult o lună de zile de la data constatării abaterii.

În opinia lui Gîrbu Nicolae, aplicarea sancțiunilor disciplinare după expirarea termenului prevăzut de lege de asemenea constituie un alt temei de anulare a ordinelor nominalizate. Ca urmare, a fost sancționat și concediat ilegal cu flagrante încălcări ale legislației muncii și ordinele nr. 263-c din 24 iunie 2014, nr. 264-p din 24 iunie 2014 sînt ilegale și urmează a fi anulate.

Reclamantul a solicitat instanței anularea ordinelor de sancționare nr. 263-c din 24 iunie 2014, nr. 264-p din 24 iunie 2014, încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu și recuperarea prejudiciului moral.

Prin hotărârea Judecătoriai Rîșcani, mun. Chișinău din 26 decembrie 2016, acțiunea a fost admisă parțial, după cum urmează:

S-a anulat ordinul nr. 263-c din 24.06.2014 și ordinul nr.264-p din 24.06.2014, cu indicarea în carnetul de muncă al reclamantului Nicolae Gîrbu că, raportul de muncă este încetat în temeiul art. 85 din Codul muncii, din data pronunțării hotărârii judecătorești.

S-a încasat de la Inspectoratul Ecologic de Stat în folosul lui Nicolae Gîrbu suma de 119 333,28 lei cu titlu de despăgubire pentru perioada absenței forțate de la serviciu, pentru perioada: 25 iunie 2014 pînă la 26 decembrie 2016, suma de 5000 lei cu titlu de asistență juridică. În rest, acțiunea s-a respins.

Prin decizia Curții de apel Chișinău din 11 aprilie 2017, a fost admisă cererea de apel depusă de Inspectoratul Ecologic de Stat, casată hotărârea Judecătoriai Rîșcani, mun. Chișinău din 26 decembrie 2016 și pronunțată o nouă hotărâre prin care acțiunea reclamantului a fost respinsă ca fiind depusă cu încălcarea termenului de prescripție.

La data de 04 august 2017, Nicolae Gîrbu a depus cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 aprilie 2017, solicitând casarea acestei și menținerea hotărârii instanței de fond.

La data de 11 septembrie 2017, Nicolae Gîrbu a înaintat instanței de recurs o cerere de suspendare a examinării recursului, pînă la expunerea Curții Constituționale asupra sesizării nr. 61g privind excepția de neconstituționalitate al art. 60 alin. (3) al Legii cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public.

În opinia recurentului, de soluția care urmează să o dea Curtea Constituțională referitor la sesizarea menționată depinde și soluționarea recursului, deoarece drept temei legal de casare a hotărârii instanței de fond, instanța de apel a invocat prevederile art. 60 alin. (3) al Legii cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public. Iar, în cazul în care Curtea Constituțională admite sesizarea și declară neconstituțională norma art. 60 alin. (3) al Legii cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, urmează în opinia recurentului a fi anulată și decizia recurată.

Întemeindu-și cererea de suspendare pe prevederile art. 260 alin. (1) lit. e) al Codului de procedură civilă, recurentul a solicitat instanței de recurs suspendarea examinării prezentului recurs.

La data de 09 noiembrie 2017, Inspectoratul Ecologic de Stat a depus referință asupra cererii de recurs, totodată expunându-se și referitor la cererea de suspendare.

Astfel, în opinia intimatului cererea de suspendare a examinării recursului este nefondată și că aceasta urmează a fi respinsă.

În susținerea poziției sale, a invocat că recurentul prin acțiunile sale de depunere a cererilor privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi legale legate de calea și termenul de atac a actelor administrative, încearcă să sublimeze supremația legii aplicate la caz în vederea obținerii interesului propriu.

Intimatul a considerat abuzive intențiile recurentului în vederea declarării neconstituționale normei menționate, întru-cât, prin Decizia de inadmisibilitate a sesizării nr. 61g/2016 privind excepția de neconstituționalitate a articolului 17 alin. (1) lit. c) al Legii contenciosului administrativ, depusă prin intermediul judecătoreiei Râșcani, mun. Chișinău, de către Gîrbu Nicolae, a declarat ca fiind inadmisibilă sesizarea privind excepția de neconstituționalitate a normei menționate.

A mai remarcat intimatul că la originea sesizării privind excepția de neconstituționalitate al art. 60 alin. (3) al Legii cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, stă aceeași cauză litigioasă, cât și intenția recurentului de a soluționa pozitiv interesul personal contrar normelor care au fost în vigoare la momentul apariției litigiului cât și în momentul de față.

Analizând temeiurile invocate în cererea de suspendare a examinării admisibilității recursului, referință, în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră cererea neîntemeiată și care urmează a fi respinsă, din considerentele ce urmează.

În corespundere cu prevederile art. 12¹ al Codului de procedură civilă, dacă în procesul judecării pricinii se constată că norma de drept ce urmează a fi aplicată sau care a fost deja aplicată este în contradicție cu prevederile Constituției Republicii Moldova, iar controlul constituționalității actului normativ este de competența Curții Constituționale, instanța de judecată formulează o sesizare a Curții Constituționale pe care o transmite prin intermediul Curții Supreme de Justiție. Din momentul emiterii de către instanță a încheierii cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate și până la adoptarea hotărârii de către Curtea Constituțională, procedura de examinare a pricinii sau de executare a hotărârii pronunțate se suspendă.

În conformitate cu prevederile art. 260 alin. (1) lit. e) al Codului de procedură, Instanța judecătorească este obligată să suspende procesul în cazul: ridicării excepției de neconstituționalitate.

Raportând normele legale citate supra, la speța dedusă judecării, Completul atestă că instanța este obligată să suspende procesul în cazul ridicării excepției de neconstituționalitate, iar acest procedeu se efectuează de către instanță în procesul judecării cauzei prin formularea unei sesizări Curții Constituționale.

Potrivit constatărilor din pct. 78 al hotărârii Curții Constituționale nr. 2 din 09 februarie 2016, fiind un instrument de apărare a drepturilor și libertăților fundamentale, excepția de neconstituționalitate poate fi invocată într-un proces declanșat și doar în cazul în care are incidență în soluționarea cauzei aflate pe rolul instanței de judecată.

Așadar, odată ce instanței pe rolul căreia se află cauza, îi revine rolul de sesizare și apare obligația de suspendare a procesului stipulată de art. 260 al Codului de procedură civilă.

Astfel, urmărind logica celor expuse, Completul constată că temeiul

suspendării examinării admisibilității recursului este sesizarea nr. 61g din 12.05.2017, care a fost formulată într-un alt proces, între alte părți, care nu poate fi luată în considerație, or acest temei excede competențele instanței de recurs.

Totodată, Completul consideră oportun de a explica recurentului Gîrbu Nicolae că situația descrisă de către acesta îți regăsește reglementare în prevederile art. 449 lit. e¹) al Codului de procedură civilă, potrivit căruia, revizuirea se declară în cazul în care: a fost aplicată o lege declarată neconstituțională de către Curtea Constituțională și la judecarea cauzei a fost ridicată excepția de neconstituționalitate, iar instanța de judecată sau Curtea Supremă de Justiție a respins cererea privind sesizarea Curții Constituționale sau din hotărîrea Curții Constituționale rezultă că prin aceasta s-a încălcat un drept garantat de Constituție sau de tratatele internaționale în domeniul drepturilor omului.

În consecință, existența unei sesizări pendinte pe rolul Curții Constituționale și în cazul în care Curtea Constituțională ar declara ulterior neconstituționale careva norme aplicabile speței, iar la judecarea cauzei a fost ridicată excepția de neconstituționalitate însă această cerere de sesizare i-a fost respinsă lui Nicolae Gîrbu, ipotetic acesta ar avea temei de a declara revizuire a actului judecătoresc în cauză și nicidecum de suspendare a procesului.

Din alt punct de vedere, un alt temei de respingere a cererii de suspendare a procesului, este faptul că sesizarea nr. 61g din 12.05.2017, invocată de recurent, a fost examinată de Curtea Constituțională, excepția fiind declarată inadmisibilă prin decizia nr. 50 din 22 mai 2017.

Rezumând toate cele expuse, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia netemeinicii cererii de suspendare a procesului și la necesitatea respingerii acestuia.

În conformitate cu art. 270 al Codului de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se respinge cererea de suspendare examinării admisibilității a recursului declarat de către Gîrbu Nicolae.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele completului

Svetlana Filincova,

Judecători

Iurie Bejenaru,

Maria Ghervas

Copia corespunde originalului
Judecător

Svetlana Filincova